725/05

Den 6. juni 2005 blev i sag nr. 64.948:

xxxx xxxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
Dalumvej 89
5250 Odense SV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en kollektiv ulykkesforsikring i Popermo Forsikring g/s, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Det fremgår af sagen, at klageren i 2000 var udsat for en voldsom hændelse, da hun forsøgte at genoplive flere personer i forbindelse med en tragisk ulykke på en festival. Hun blev efterfølgende tilbudt krisehjælp, men hun følte på dette tidspunkt ikke umiddelbart noget behov for denne hjælp

Nogle måneder efter hændelsen fik klageren det gradvist dårligt og modtog efterfølgende psykologhjælp.

Ulykken er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen, der har anmodet speciallæge i psykiatri og intern medicin N.J.T., om at foretage en ambulant psykiatrisk undersøgelse af klageren, hvilket skete den 5/2 2003. Af speciallægens erklæring fremgår bl.a.:

"Hun har været udsat for flere ubehagelige oplevelser i forbindelse med politiarbejdet det sidste halve års tid før hændelsen på … festival 2000. Her var hun udsat for sammen med en kollega at være de første der blev tilkaldt til katastorfeofre og det var et meget stort traume for hende, dels at hun ikke kunne redde nogen af dem og dels synet af de døde mennesker og de mange tilskadekomne. Ved tidligere lejligheder har hun kunnet slippe oplevelserne, når hun igen vendte hjem, men det kunne hun ikke denne gang og hun blev helt følelsesneutral. Hun kan slet ikke mere hverken modtage eller give udtryk for følelser, hvilket hendes omgivelser, specielt hendes kæreste gennem en årrække følte meget fremmed.

…

Hun har manifeste symptomer på en svær posttraumatisk reaktion, der trods behandling fortsat hæmmer hende betydeligt. Der synes at være en klar sammenhæng mellem den ubehagelige oplevelse og de stadig bestående psykiske symptomer.

Jeg har opfordret hende til at kontakte egen læge mhp. at få blodtrykket kontrolleret og endvidere har jeg anbefalet hende at kontakte psykologen, da hun tydeligvis trænger til mere psykologisk behandling. Når først hun kommer i arbejde og opdager, at hun magter det igen, skønner jeg at prognosen er ganske god."

Arbejdsskadestyrelsen har den 2/9 2003 anerkendt ulykken som en arbejdsskade. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Der er ved anerkendelsen lagt vægt på, at De fik et chok på Deres arbejde da De kom til pladsen hvor De forventede at skulle hjælpe en mand med hjertestop. I stedet lå der 6-8 livløse personer og en større mængde der var kommet til skade. De prøvede at genoplive personerne uden at det hjalp. De pådrog Dem et chok på grund af synsindtrykket og oplevelsen."

Arbejdsskadestyrelsen har i sin afgørelse af 8/9 2003 vurderet klagerens mén som følge af skaden til 10 %. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Vi har ved afgørelsen om mén lagt vægt på, at De efter en meget belastende oplevelse på … festivallen i 2000, hvor De undsatte 8 døende, har udviklet en posttraumatisk belastningsreaktion.

De har gener i form af træthed, angst, kvalme, søvnforstyrrelser, mareridt med flashback og tiltagende hovedpine.

Vi har fastsat Deres varige mén efter Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel. Det drejer sig om méntabellens afsnit om psykiske skader efter vold eller chok, hvor let posttraumatisk belastningsreaktion vurderes til 10 procent.

Vi har vurderet, at skadens følger i form af energiløshed, søvnbesvær og mareridt svarer til dette punkt i méntabellen."

I skrivelse af 17/3 2004 til klageren har selskabet bl.a. anført, at der den 30/6 2000 ikke var sket en pludselig udefra kommende indvirkning på klagerens legeme, og hun havde ikke været udsat for påvirkning som ikke er forventelig i hendes arbejde som politiassistent. Da klagerens psykiske symptomer desuden var opstået over et længere tidsrum, var definitionen for et ulykkestilfælde ikke opfyldt, og selskabet kunne ikke betale erstatning.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør over for nævnet gældende, at selskabet skal udbetale erstatning.

I selskabets skrivelse af 30/9 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

"Forsikringstageren var ikke den … 2000 udsat for en pludselig udefra kommende indvirkning på legemet som havde en påviselig beskadigelse af dette til følge, og hun var heller ikke udsat for en hændelse der gik ud over hvad hun måtte forvente når hun arbejdede som politiassistent. Desuden er stresssymptomet først opstået efter et længere tidsrum.

Da forsikringstagerens tilstand ikke er omfattet af definitionen for et ulykkestilfælde, således som vi beskriver dette i forsikringsbetingelsernes § 1.1.a, og da stresssymptomerne ikke er omfattet af sygdomsbestemmelsen i forsikringsbetingelsernes § 1.2., har vi afvist at betale erstatning.

Vi er opmærksom på at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt hændelsen, men den omstændighed er sædvanligt uden betydning for sagens behandling i Ankenævnet, jf. Ankenævnets sædvanlige praksis."

Klageren har i skrivelse af 21/10 2004 til nævnet bl.a. henvist til, at den psykolog, som hun har været i behandling hos gennem knap 2 år, har udtalt, at hun havde været udsat for en oplevelse, der må betegnes som en katastrofe. Psykologen har videre udtalt, at psykiske skader - som hovedregel - ikke opstår i uheldsøjeblikket eller dagene derefter. Selve skaden er opstået på dette tidspunkt, og symptomerne vil typisk komme senere hen, hvilket er nøjagtig det, klageren har oplevet. Klageren har fastholdt sit krav på erstatning.

I skrivelse af 2/11 2004 til nævnet har selskabet bl.a. anført:

"Forsikringstageren ønskede ikke at gøre brug af tilbud om psykologhjælp umiddelbart efter hændelsen da hun ikke følte sig dårlig. Da forsikringstageren nogle måneder efter hændelsen flyttede …, begyndte hun at udvikle hovedpine og andre trætthedssymptomer hvorefter hun blev sygemeldt.

Af speciallægens konklusion fremgår at forsikringstageren tidligere har været udsat for flere ubehagelige oplevelser i forbindelse med politiarbejdet i ca. et halvt år før hændelsen den … 2000. Det er vores opfattelse at de voldsomme begivenheder har været medvirkende til forsikringstagerens nuværende tilstand således at det ikke alene er hændelsen den … 2000 som er årsag til forsikringstagerens nuværende tilstand.

Da der heller ikke ved hændelsen er indtrådt et ulykkestilfælde således som vi definerer det i betingelsernes § 1, må vi fastholde vores tidligere afgørelse.

Vi henviser i øvrigt til Ankenævnskendelse nr. 60.560 hvor en narkosesygeplejerske pådrog sig PSD efter en enkeltstående hændelse. I denne sag kom Ankenævnet frem til at der ikke var tale om en hændelse der er omfattet af en ulykkesforsikring."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Forsikringens omfang § 1**

1. Ulykkestilfælde.

a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.

…

2. Invaliditet som følge af sygdom.

Forsikringen giver ret til erstatning for varig invaliditet, der skyldes følgende sygdomme:

a. Børnelammelse (Poliomyelitis anterior acuta).

b. Smitsom hjernebetændelse (Encephalopathia acuta infektiosa) og

c. Dissemineret sclerose."

Nævnet udtaler:

Det påhviler den sikrede at sandsynliggøre, at der foreligger en af forsikringen omfattet forsikringsbegivenhed - i nærværende sag et ulykkestilfælde - som nærmere defineret i forsikringsbetingelserne.

Efter nævnet opfattelse er en skade, som den, der er overgået klageren, ikke indtrådt ved et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann